

Мов лебедина, розкрилила

Василь Стус

Мов лебедина, розкрилила
тонкоголосі дві руки,
ледь теплі губи притулила
мені до змерзлої щоки,
сльозою темінь пронизала,
в пропасниці чи маячні
казала щось — не доказала.
Мов на антоновім огні,
не чув нічого і не бачив,
в останньому зусиллі зміг
збагнути: все. Тебе я втрачу,
ось тільки заверну за ріг.